

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 14Cb/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719200214
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3719200214.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu SG Equipment Finance Czech Republic s.r.o. so sídlom námestí Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 610 61 344, zastúpeného Mgr. Michalom Chuchútom, LL.M., advokátom so sídlom námestí Junkových 2772/1, Stodůlky, 155 00 Praha 5 proti žalovaným 1/ SIXING spol. s r.o. so sídlom Námestie A. Hlinku 25/30, 017 01 Považská Bystrica, IČO 00 652 539, zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 2/ N.. P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX J. I. XX, 3/ N.. T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, zastúpený JUDr. Róbertom Faturom, advokátom so sídlom Centrum 18/23, 017 01 Považská Bystrica, 4/ N.. T. H., nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX, XXX XX L. X., zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. ROJKO s.r.o. so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica, IČO 47 251 794 o zaplatenie 11 482,80 € s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný 1/ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 11 482,80 € a úroky z omeškania 0,05% denne zo sumy 11 482,80 € od 23.7.2013 zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 1/, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 2/ z a m i e t a .

Žalovaný 2/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 2/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 3/ z a m i e t a .

Žalovaný 3/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 3/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

Súd žalobu voči žalovanému 4/ z a m i e t a .

Žalovaný 4/ má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanému 4/ trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ spoločne a nerozdielne (č.l. 410) zaplatiť žalobcovi 150 980,52 €, úroky z omeškania 0,05% denne zo sumy 148 864,94 € od 23.07.2013 do zaplatenia a trovy konania. Zo žaloby vyplýva, že žalovaných 150 980,52 € je súčtom rôznych súm, o ktorých žalobca tvrdí, že má na ne nárok titulom „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01719/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01732/07“, „Zmluvy o finančnom leasingu č. 01734/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05079/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05082/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05083/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05084/07“, „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05088/07“ a „Zmluvy o operatívnom leasingu č. 05089/07“. Pokiaľ ide o nároky zo zmluvy o finančnom leasingu č. 01719/07, žalobca tvrdil, že:

- ako leasingový prenajímateľ dňa 5.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ zmluvu o finančnom leasingu s tým, že súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky
- vstupná cena predmetu leasingu bola 71 262 € s tým, že leasingová zmluva bola uzatvorená na dobu určitú - 48 mesiacov

- presná výška leasingových splátok bola určená v splátkovom kalendári tak, že prvá splátka bola 17 070,79 € a výška ďalších splátok bola 1 591,18 €

- žalovaný 1/ predmet leasingu prevzal, čo potvrdil podpisom preberacieho protokolu

- na leasingovej zmluve N.. Y. X., N.. P. G. W., N.. T. U. a N.. T. H. urobili ručiteľské vyhlásenia

- žalovaný 1/ v priebehu trvania leasingovej zmluvy prestal platiť leasingové splátky a leasingová zmluva bola preto zo strany žalobcu predčasne ukončená písomnou výpoveďou

- ku dňu výpovede žalovaný 1/ v súvislosti so zmluvou č. 01719/07 dlhoval 42
623,01 € (14 320,62 € + 1 509,79 € + 26 792,60 €)

- žalobcovi sa podarilo predmet leasingu opätovne zobchodovať, po čom žalobca od horeuvedených 42 623,01 € odčítal výťažok z rekomercializácie vo výške 29 000 € a nespotrebovaný úrok 639,88 €

- v súvislosti so zmluvou o finančnom leasingu č. 01719/07 vznikli aj náklady 119 €, 279,33 € a 542,52 € a celkový nedoplatok je teda 13 923,98 €; od tejto čiastky žalobca ešte odčítal platby prijaté po dátume uskutočnenia konečného vyúčtovania

- dňa 27.8.2010 vyzval žalovaného 1/ k úhrade

- N.. Y. X., N.. P. W., N.. T. U. a N.. T. H. vyzval k úhrade listom zo dňa 12.7.2013 (č.l. 1)

- v iných konaniach, ktoré žalobca viedol proti iným subjektom (napr. OS BA III sp.zn. 22Cb/144/08), súdy vyhodnotili ručiteľský záväzok ako platný

- ručením je možné zabezpečiť aj záväzok, ktorý má vzniknúť v budúcnosti

- pokiaľ ide o námietku premlčania, leasingové zmluvy neobsahujú termín splatnosti záväzku z titulu predčasného ukončenia zmluvy a tak je treba vychádzať z § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, pričom žalobca vyzval žalovaných k plneniu v roku 2010, resp. 2013

- predmet leasingu bol predaný za trhovú hodnotu (č.l. 564)

- podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka začne plynúť premlčacia doba až po uplynutí primeranej doby po vyzvaní dlžníka na splnenie záväzku vo vzťahu k ručiteľovi, pričom žalovaní 2/, 3/, 4/ boli vyzvaní na plnenie v roku 2013. Žalobca pritom nemohol ručiteľov vyzvať na plnenie záväzku skôr, ako bola známa výška záväzkov po predaji predmetu leasingu (č.l. 714).

- prevzatie ručiteľského záväzku jedným z manželov nie je právnym úkonom, ktorý je možné charakterizovať ako dispozíciu so spoločnou vecou, ale ide o úkon spadajúci do výlučnej dispozičnej sféry každého z manželov, pričom tento úkon nezakladá druhému manželovi žiadne práva a povinnosti, na čom nič nemení ani § 147 Občianskeho zákonníka.

- základnou podmienkou aplikácie § 145 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí, a preto úvahy o tom, či k právnemu úkonu bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela, sú bezpredmetné

- za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí treba považovať tie, pri ktorých dochádza k dispozícii s predmetom BSM alebo k výkonu jeho správy (č.l. 783)

- medzi prípadom posudzovaným v náleze č. I. ÚS 26/2010 a prejednávanou vecou je zásadný rozdiel v tom, že žalobca nepodpisoval s ručiteľmi notárske zápisnice, v ktorých by títo súhlasili s ich vykonateľnosťou

- manželky žalovaných 2/, 3/ a 4/ nenapadli neplatnosť právnych úkonov ručenia

- Ústavný súd SR uviedol, že v každej veci je potrebné vychádzať z individuálnych okolností každého jednotlivého prípadu a je povinnosťou všeobecného súdu zohľadniť všetky relevantné individuálne okolnosti v súdnej veci a prihliadnuť na ne aj cez prizmu dobrých mravov
- Ústavný súd SR tiež skonštatoval, že za právne úkony týkajúce sa spoločných vecí sa nepovažuje ručiteľský záväzok jedného z manželov a že pri nezmenenej právnej úprave BSM sú tieto závery súdnej praxe stále použiteľné (č.l. 795)
- podľa § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka je veriteľ oprávnený, ale nie povinný požadovať plnenie od dlžníka a formulácia tohto ustanovenia potom nebráni veriteľovi, aby plnenie požadoval neskôr. Až touto neskoršou výzvou dochádza k záväznému stanoveniu termínu splatnosti, od ktorého začína plynúť premlčacia doba.
- za výzvu k plneniu, od ktorej sa odvíja povinnosť dlžníka platiť, možno považovať i podanie žaloby
- z § 340a ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že musí dôjsť k právnomu úkonu, ktorým je faktúra alebo iná výzva podobnej povahy, pričom však takou výzvou nie je výpoveď zmluvy. Premlčacia doba teda nemohla plynúť od výpovede leasingovej zmluvy.
- žalovaný 1/ poukazoval čiastočné úhrady odlišené iba variabilným symbolom a v konaní teda nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ uhrádzal konkrétne leasingové splátky
- táto procesná obrana žalovaného 1/ tak neobstojí aj vzhľadom k tomu, že jeho úhrady sa nerovnali presne jednotlivým splátkam, ktoré boli práve tými čiastkovými plneniami zmieňovanými v rozhodnutí č.k.10Cmo/606/98 (č.l. 874).
- 2. Žalobca ako dôkaz označil zmluvu o leasingu, prílohu č. 1 zmluvy, dodatok, preberací protokol, splátkový kalendár, výpoveď zmluvy, doručenkú k výpovedi, upomienky, ponuky na uzatvorenie kúpnej zmluvy, konečné vyúčtovanie leasingovej zmluvy, výzvy adresované ručiteľom, vyúčtovania odmietn znalcov, predpisy k úhrade poistného, vyčíslenia úrokov z omeškania, sadzobníky poplatkov, výpisy z účtu, plné moci a navrhol výsluch žalovaných 2/, 3/ a 4/.
- 3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.
- 4. Žalovaní 1/, 2/, 3/, 4/ uviedli, že:
  - ručiteľský záväzok na samotných zmluvách je neplatný z dôvodu neurčitosti, nakoľko z formulácie ručiteľského záväzku nie je zrejмый rozsah prebraného záväzku, ktorý vtedy ani neexistoval
  - žalovaní 2/, 3/ a 4/ nemôžu ručiť najmä za parkovné, náklady na znalecké posudky a havarijné poistenie, nakoľko tieto položky nemožno podradiť pod rovnaký titul ako neuhradené splátky leasingu
  - pokiaľ ide o nepremiľčaný nárok zo zmluvy č. 01719/07, žalobca nepreukázal, že predmet leasingu nemohol byť predaný za vyššiu sumu (č.l. 428)
  - premlčacia doba začala plynúť momentom ukončenia leasingových zmlúv výpoveďou, kedy vznikla povinnosť vrátiť si vzájomné plnenia
  - leasingové zmluvy sú neplatné aj pre nedostatok formy a aj z dôvodu, že zmluvy pri označení prenajímateľa neobsahujú osoby, ktoré konajú v jeho mene. Zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané istými osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti. Na leasingových zmluvách absentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi. Podpisy sú navyše nečitateľné. Nedostatok podpisu spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (č.l. 714).
  - leasingové zmluvy za žalobcu podpísali isté osoby, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať dôvodné pochybnosti, nakoľko v zmluvách chýba označenie funkcie podpísaných osôb. Podpisy sú navyše nečitateľné, čo znemožňuje ich konkretizáciu a spôsobuje neurčitosť zmluvy. Ak niektoré osoby možno špecifikovať menom a priezviskom (napr. Y. C., W. X. a T. Q.), takéto osoby nefigurujú v Obchodnom registri ani ako prokuristi a ani ako vedúci organizačnej zložky.
  - podpis predstavuje pojmovú náležitosť písomnej formy prejavu a nedostatok podpisu konajúcej osoby spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre nedostatok formy (viď rozsudok NS SR č.k. 6Sžf/25/2011)
  - pokiaľ právna úprava poskytuje možnosť za právnickú osobu konať aj iným osobám, požiadavka obvyklosti kladie dôraz na nevyhnutnosť predložiť podklady, ktoré by preukázali obvyklosť pracovného zaradenia, resp. obvyklosť úkonov, ku ktorým pri činnosti osôb dochádza
  - žalovaní 1/ a 4/ poukázali aj na rozhodnutie NS ČR č. R 25/1998, v zmysle ktorého ak za niektorú zmluvnú stranu uzaviera zmluvu zástupca, podľa § 31 ods. 1 OZ musí zo zmluvy vyplývať, že tento právny úkon robí ako zástupca (č.l. 722)
  - v náleze č. I. ÚS 26/2010 Ústavný súd SR vyslovil právny názor, že konanie osoby pristupujúcej k záväzku, kedy sa táto ako spoločník spoločnosti a jej konateľ zaviazala, že za spoločnosť splní jej dlh, sa môže považovať za neplatný právny úkon.

- podľa názoru Ústavného súdu SR do úvahy prichádza aj absolútna neplatnosť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, ak sa spoločník stane dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do BSM (č.l. 793)
- žalobca sám navrhol písomnú formu leasingovej zmluvy, pričom takúto formu nedodrжал práve on
- leasingová zmluva je zmluvou o kúpe prenajatej veci, ktorá musí byť obligatórne dojednaná v písomnej forme
- podľa dôvodovej správy k § 489 sa má táto právna úprava vzťahovať aj na prípady označené pojmom leasing
- pokiaľ žalovaní 1/ po výpovedí zmlúv plnil žalobcovi, tomuto plnil záväzky z pôvodných zmlúv, ako by tieto nezanikli, a na strane žalobcu tak mohlo vzniknúť bezdôvodné obohatenie
- v žiadnom prípade však nemôže ísť o konkludentné uznanie celého dlhu voči žalobcovi, keďže žalovaný 1/ plnil bez existencie právneho dôvodu (č.l. 883).

5. Žalovaní ako prostriedky procesnej obrany použili skutkové tvrdenia uvedené v odseku 4, predložili prehlásenie Ivany Adamčíkovej (č.l. 815) a navrhli výsluch J. U., P. W., žalovaných 2/ - 4/ a osôb, ktoré podpísali leasingové zmluvy za žalobcu (č.l. 793pv).

6. Súd posúdil skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný 1/ podpísal leasingovú zmluvu a že prevzal ťahač tak, že tieto tvrdenia boli medzi stranami nesporné.

7. Súd považuje za preukázané (výsluchom N.. T. U.), že v predmetnom čase žalovaný 1/ rozvíjal podnikanie v oblasti automobilovej dopravy, pričom vozidlá prioritne bral od spoločnosti MAN Slovakia. MAN Slovakia mal financovanie zabezpečené prostredníctvom spoločnosti SG EQUIPMENT. Po stretnutí v priestoroch spoločnosti MAN Slovakia mu pán C. do Považskej Bystrice doniesol pripravené a podpísané zmluvy. Tieto zmluvy v tom čase už boli opatrené podpismi zo strany žalobcu. Žalovaný 3/ potvrdil, že žalovaný 1/ prevzal do užívania všetky vozidlá a návesy, ktoré boli predmetom leasingových zmlúv a poukázal na to, že on nebol vopred upozornený na to, že na leasingových zmluvách budú aj ručiteľské vyhlásenia a že skutočnosť, či by ručiteľské vyhlásenie podpísal, by musel konzultovať so svojou manželkou.

Súd považuje za preukázané (výsluchom N.. T. H.) aj to, že v predmetnom období dochádzalo k rozširovaniu činnosti žalovaného 1/, pričom žalovaný 1/ bral ťahače prednostne od spoločnosti MAN a návesy od spoločnosti SCHMITZ. Financovanie vozidiel bolo zabezpečované prostredníctvom žalobcu. Rokovaniami so žalobcom a so spoločnosťami MAN a SCHMITZ bol poverený N.. T. U.. N.. T. H. a ostatní spoločníci tieto leasingové zmluvy podpísali v Považskej Bystrici. N.. H. uviedol, že on je ženatý od roku 2002 a jeho manželka nedala súhlas na podpis zmlúv, ktoré sú predmetom tohto konania. N.. H.Č. uviedol, že predmetné zmluvy mu neboli predložené vopred na pripomienkovanie, pričom on nežiadal, aby mohol predmetné zmluvy pripomienkovať predtým, ako ich podpíše.

Súd považuje za preukázané, že žalobca ako prenajímateľ dňa 5.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ (t.j. so spoločnosťou SIXING, s.r.o.) zmluvu o finančnom leasingu č. 01719/07. Na základe tejto zmluvy vzniklo žalovanému 1/ oprávnenie užívať po dobu trvania leasingu ťahač MAN TGA 18.440 4x2 BLS s tým, že mimoriadna leasingová splátka bola stanovená na 17 070,79 € s DPH, leasingové splátky boli stanovené na 1 591,18 € a zostatková predajná cena bola stanovená na 59,50 € bez DPH. Na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“; pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky pre finančný leasing, žiadosť žalovaného 1/ obsahujúca jeho záväzky žalovaného 1/ súvisiace s financovaním projektu Európskou investičnou bankou (č.l. 35 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že horeuvedenú zmluvu za žalobcu podpísal T. Q. a Y. C., že žalobca dňa 15.1.2007 udelil Y. C. plnú moc, aby spoločne s jedným vedúcim organizačnej zložky alebo spoločne s jedným prokuristom alebo spoločne s pani Š. alebo spoločne s pánom Q. zastupoval navrhovateľa vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti a že žalobca dňa 17.1.2006 udelil T. Q. plnú moc, aby spoločne s jedným vedúcim organizačnej zložky alebo spoločne s jedným prokuristom alebo spoločne s ďalším splnomocneným zastupoval navrhovateľa vo všetkých záležitostiach súvisiacich s predmetom podnikania, okrem iného aj v rozsahu leasingovej činnosti (č.l. 758 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že Y. C. bol v novembri 2007 zamestnancom žalobcu (č.l. 773).

Súd považuje za preukázané aj to, že vo Všeobecných obchodných podmienkach pre finančný leasing sa žalovaný 1/ zaviazal, že ak bude v omeškaní so splátkou nájomného alebo inými platbami, hlavne

s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne + poplatok podľa aktuálneho sadzobníku navrhovateľa. Žalobca sa so žalovaným 1/ dohodol aj na tom, že pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu nájomca uhradí prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH. Vo Všeobecných obchodných podmienkach pre finančný leasing sa strany dohodli aj na tom, že prenajímateľ má ďalej preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú najmä poisťné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu a opravy.

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ od spoločnosti MAN-ÚŽITKOVÉ VOZIDLÁ s.r.o. dňa 5.11.2007 prevzal nový ťahač MAN TGA 18.440 4x2 BLS s výrobným číslom A..

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 5.11.2007 vystavil splátkový kalendár, podľa ktorého mal žalovaný 1/ zaplatiť sumu 17 070,79 € (dňa 5.11.2007) a 48 leasingových splátok po 1 591,18 €/ mesačne (č.l. 40 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 22.2.2010 vypovedal leasingovú zmluvu č. 01719/07 z dôvodu neuhradenia leasingových splátok s tým, že žalovanému 1/ bola táto výpoveď doručená dňa 4.3.2010 (č.l. 42 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť PEMA vyfakturovala žalobcovi parkovné za parkovanie vozidla MAN L.-XXXBD a že parkovné bolo 16,78 € za február 2010, 173,38 € za marec 2010, 167,79 € za apríl 2010, 173,38 € za máj 2010 a 11,19 € za jún 2010 (č.l. 223, 230, 237, 240, 247).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca predmetné parkovné spoločnosti PEMA, s.r.o. zaplatil (č.l. 225, 232, 238, 241, 248).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 1.6.2010 ponúkol spoločnosti TRUCK COMMERCE, s.r.o. uzatvorenie kúpnej zmluvy, predmetom ktorej by bolo ťahač MAN TGA 18.440 4x2BLS s výrobným číslom A., pričom spoločnosť TRUCK COMMERCE, s.r.o. horeuvedenú ponuku prijala a ťahač za 34 510 € s DPH kúpila (č.l. 149).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca prostredníctvom makléra RENOMIA, a.s. poistil v poisťovni Kooperativa, a.s. vozidlo MAN TGA, evidenčné číslo L.-XXXBD a že poisťné bolo 21 € za február 2010, 71 € za marec 2010, 71 € za apríl 2010 a 71 € za máj (č.l. 364, 370, 376, 383).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca horeuvedené poisťné zaplatil (č.l. 757 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že spoločnosť Expert group, s.r.o. dňa 6.4.2010 vyfakturovala žalobcovi 119 € za znalecký posudok, ktorých predmetom bol ťahač MAN TGA, evidenčné číslo L.-XXXBD (č.l. 227 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca za horeuvedený znalecký posudok spoločnosti Expert dňa 20.4.2010 zaplatil 119 € (č.l. 228 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 27.8.2010 vypracoval konečné vyúčtovanie zmluvy o finančnom leasingu č. 01719/07, v zmysle ktorého žalovaný 1/ dlhoval žalobcovi splátky 14 320,62 €, úroky z omeškania 1 509,79 €, budúce leasingové splátky 26 792,60 €, poisťné 279,33 €, znalečné 119 € a parkovné 542,52 € s tým, že po zohľadnení predajnej ceny 29 000 € bol ku dňu 27.8.2010 nedoplatok vo výške 13 923,98 € (č.l. 159).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ dňa 18.1.2011 zaplatil žalobcovi sumu 850 € s tým, že ako VS uviedol „0000171907“ (č.l. 800 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaný 1/ dňa 18.1.2011 zaplatil žalobcovi sumu 1 591,18 € s tým, že ako VS uviedol „0000171907“ (č.l. 801 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca listami zo dňa 12.7.2013 vyzval Y. X., T. H., T. U. a P. W., každého na zaplatenie sumy 150 980,52 € titulom ručenia a že vozidlo financované na základe zmluvy č. 01719/07 malo evidenčné číslo L.-XXXBD (č.l. 180 - 187 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje (výsluchom svedkyne P. W.) za preukázané aj to, že žalovaný 2/ a jeho manželka P. W. v roku 2007 vlastnili rodinný dom v J. I. a nemali auto a ani úspory. Ich BSM bolo zrušené v decembri 2010. Žalovaný 2/ nemal v roku 2007 taký majetok, ktorý by nepatrilo do BSM (č.l. 825).

Súd považuje za preukázané aj to, že BSM žalovaného 2/ a jeho manželky P. W.H. bolo za trvania manželstva zrušené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8C/196/2010-12 zo dňa 8.12.2010.

Súd považuje (výsluchom svedkyne J. U.) za preukázané aj to, že žalovaný 3/ a jeho manželka J. U. v roku 2007 vlastnili 3-izbový byt v hodnote okolo 50 000 € a mali hypotéku 74 686,31 € na stavbu domu. V roku 2007 BSM ešte nebolo zrušené. V roku 2007 žalovaný 3/ nemal žiadny majetok, ktorý by patril výlučne jemu (č.l. 825 spisu sp.zn. 14Cb/179/2015).

Súd považuje za preukázané aj to, že T. H. nemal motorové vozidlo, ani nehnuteľnosť a že ešte aj v roku 2014 býval u svojich rodičov (č.l. 544, 558).

Súd považuje za preukázané aj to, že manželka žalovaného 4/ - N. H. počas manželstva so žalovaným 4/ nedala súhlas na podpis ručenia (č.l. 815).

8. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odsekoch 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd týmto listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť. Súd uveril aj výsluchom svedkov, nakoľko v konaní nevyšlo najavo nič, čo by spochybnilo ich hodnovernosť.

9. Súd ďalšie dôkazy nevykonal, nakoľko stany ďalšie dôkazy nenavrholi .

10. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa článku 4.5 tretej vety Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing nájomca je povinný platiť dohodnuté leasingové splátky včas a v plnej výške podľa splátkového kalendára.

Podľa článku 8.2 Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing ak bude nájomca v omeškaní so splátkou nájomného alebo inými platbami, hlavne s platbou zostatkovej predajnej ceny, je povinný uhradiť prenajímateľovi úroky z omeškania vo výške 0,05% z dlžnej sumy brutto denne + poplatok podľa aktuálneho sadzovníku navrhovateľa.

Podľa článku 9.2 Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH.

Podľa článku 9.3 veta druhá Všeobecných obchodných podmienok pre finančný leasing prenajímateľ má ďalej právo preúčtovať na nájomcu dodatočne vzniknuté náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy, akými sú najmä poistné, náklady na zabezpečenie predmetu leasingu a opravy.

Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

11. Na úvod tejto časti odôvodnenia je potrebné pripomenúť, že pokiaľ žalobca žiadal, aby mu žalovaný sumu zaplatil okrem žalovaných 1/ - 4/ aj N.. Y. X., tento zomrel dňa 11.7.2009 a súd vo vzťahu k tomuto žalovanému konanie zastavil (č.l. 398).

12. Ďalej sa žiada uviesť aj to, že pokiaľ sa ide o nároky zo zmlúv č. 01732/07, č. 01734/07, č. 05079/07, č. 05083/07, č. 05084/07, č. 05088/07, č. 05089/07, tieto sú po vylúčení predmetom samostatných konaní.

13. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca dňa 5.11.2007 uzatvoril so žalovaným 1/ platnú zmluvu o finančnom leasingu č. 01719/07; súčasťou predmetnej zmluvy pritom boli „Všeobecné obchodné podmienky pre finančný leasing“.

Pokiaľ žalovaní tvrdili, že leasingová zmluva je neplatná z dôvodu, že zmluvy sú zo strany žalobcu podpísané osobami, o ktorých oprávnení konať za žalobcu možno mať pochybnosti, nakoľko na zmluvách absentuje akékoľvek označenie ich funkcie, resp. identifikácia vzťahu podpísaných osôb voči žalobcovi, súd sa s týmto názorom nestotožnil. Zo žiadneho ustanovenia zákona totiž nevyplýva, že v zmluve má byť uvedené meno a priezvisko osoby, ktorá koná za právnickú osobu, resp. jej vzťah k tejto právnickej osobe (viď tiež uznesenie NS ČR sp.zn. 29Odo/695/2006). Posúdenie, či osoba, ktorá v mene právnickej osoby právny úkon urobila, bola na to oprávnená, totiž nie je otázkou dodržania písomnej formy úkonu, ale otázkou, či je právnická osoba takým úkonom viazaná (viď uznesenie NS ČR sp.zn. 32Odo/940/2006). Podpísanie zmluvy inou osobou, akou je osoba označená ako zmluvná strana, totiž nie je sankcionované absolútnou neplatnosťou zmluvy, ale tým, že podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka je z konania prípadne zviazaná osoba, ktorá zmluvu fyzicky podpísala - a aj to iba v prípade, ak ten, za koho sa konalo, úkon dodatočne neschválil. Je pritom zrejmé, že žalobca sa cítil viazaný konaním Y. C. a T. Q., nakoľko žalobca na základe zmluvy podpísanej týmito fyzickými osobami zakúpil drahý ťahače a tento poskytol žalovanému 1/. Aj zo správania žalobcu po podpise zmlúv je teda zrejmé, že fyzické osoby, ktoré zmluvy podpísali, boli oprávnené konať za žalobcu.

Pre úplnosť sa žiada uviesť poukázať na to, že z odseku 61 odôvodnenia uznesenia KS v Trenčíne sp.zn. 16Cob/118/17 vyplýva, že odvolací súd nezistil dôvody na odklon od horeuvedených záverov.

14. Na základe horeuvedej zmluvy a VOP žalovanému 1/ najmä vzniklo právo na to, aby po dobu trvania leasingu užíval ťahač návesov MAN TGA 18.440 4x2BLS (článok 1.2 VOP) a povinnosť, aby žalobcovi zaplatil mimoriadnu leasingovú splátku 17 070,79 € a 48 leasingových splátok po 1 591,18 € (č.l. 40). Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že žalovaný 1/ svoju právnu povinnosť platiť mesačné splátky dodržal iba čiastočne - a to tak, že zaplatil iba 21 týchto splátok po 1 591,18 €.

Ku dňu výpovede zmluvy žalovaný 1/ konkrétne zaplatil prvých 19 splátok (t.j. splátky splatné do 1.5.2009).

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný okrem horeuvedených 19 splátok zaplatil aj 20 splátku (splatnú 1.6.2009) - a to dňa 18.1.2011. V súvislosti s touto úhradou treba uviesť, že vzhľadom na výšku zaplatenej sumy - t.j. 1 591,18 €, čo je práve mesačná leasingová splátka dohodnutá práve v zmluve č. 01719/07 a vzhľadom na variabilný symbol zadaný pri tejto platbe je zrejmé, že žalovaný 1/ mal v úmysle splniť práve sumu označenú vo výpovedi ako „dlžná čiastka“ (a nie že mal v úmysle zaplatiť položku „dlžné úroky z omeškania“, resp. položku „zmluvná pokuta“).

Vzhľadom na horeuvedené súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na doplatenie zvyšných 8 splátok (t.j. splátok, ktoré mali byť podľa splátkového kalendára zaplatené v dňoch 1.7.2009, 1.8.2009, 1.9.2009, 1.10.2009, 1.11.2009, 1.12.2009 a 1.1.2010 a 1.2.2010) - t.j. 8 x 1 591,18 €, čo spolu predstavuje 12 729,44 €.

15. Pokiaľ žalovaný 1/ vzniesol vo vzťahu k splátkam splatným dňa 1.6.2009 a 1.7.2009 (viď č.l. 125 spisu sp.zn. 14Cb/9/2019) námietku premlčania, súd na túto neprihliadol. Z vykonaného dokazovania je totiž zrejmé, že žalovaný 1/ dňa 18.1.2011 na účet žalobcu zaplatil aj sumu 850 €, pričom ako variabilný symbol uviedol „0000171907“. S prihliadnutím na to, že žalovaný 1/ v konaní spochybňuje svoju povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu, žalovaný v čase úhrady si bol nepochybne vedomý toho, že má zaplatiť položky vo výpovedi označené ako „dlžná čiastka k...“ a položku označenú ako „dlžné úroky z omeškania“.

Žalovaný 1/ však pri realizácii horeuvedenej úhrady neurčil, že plní na istinu a súd preto dospel k záveru, že platbou 850 € žalovaný splnil príslušenstvo - konkrétne úroky z omeškania (viď § 330 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Z výpočtu úrokov z omeškania je pritom zrejmé, že suma 850 € stačila na zaplatenie úrokov z omeškania zo splátok splatných 1.2.2009 až 1.7.2009. Je teda zrejmé, že zaplatením sumy 850 € došlo aj k zaplateniu časti úrokov zo splátky splatnej 1.7.2009. Keďže pojem „záväzok“ znamená istinu PLUS úroky z omeškania (viď § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), zaplatenie úrokov z omeškania zo splátky treba považovať za čiastočné splnenie záväzku, ktoré má za následok uznanie záväzku. Podľa § 407 Obchodného zákonníka teda dňa 18.1.2011 začala plynúť nová premlčacia doba vo vzťahu k splátke splatnej 1.7.2009. Žaloba bola podaná pred uplynutím tejto novej premlčacej doby a súd preto neprihliadol na námietku premlčania.

16. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že v článku 9.2 VOP pre operatívny leasing je uvedené, že „Pri predčasnom zrušení leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu je nájomca povinný uhradiť prenajímateľovi zmluvnú pokutu, ktorá bude vypočítaná ako súčet úhrnu leasingových splátok, na ktoré by mal prenajímateľ nárok v prípade riadneho ukončenia leasingovej zmluvy po celú dobu jej trvania podľa splátkového kalendára a dohodnutej zostatkovej predajnej ceny bez DPH“.

Pokiaľ ide o súlad či nesúlad horeuvedenej dohody o zmluvnej pokute s dobrými mravmi, treba si uvedomiť, že leasingová spoločnosť nekupuje predmet leasingu preto, aby ho niekedy (t.j. potom, ako ho prestane používať leasingový nájomca) reálne užívala, ale kupuje ho preto, aby ho užíval iba leasingový nájomca. Leasingová spoločnosť pritom kupuje vec nie podľa svojich želaní, ale podľa individuálnych želaní klienta. Teda ak má klient záujem o ťahač MAN, leasingová spoločnosť ho kúpi, hoci samotná leasingová spoločnosť takéto zariadenie nepotrebuje. Ak však prípadne dôjde k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy a predmet leasingu sa vráti do držby leasingovej spoločnosti, leasingová spoločnosť bude mať k dispozícii predmet leasingu - v danom prípade ťahač MAN, hoci leasingová spoločnosť takéto zariadenie nikdy nechcela nadobudnúť do svojho vlastníctva. Vzhľadom na túto príčinnú súvislosť medzi chcením žalovaného 1/ a zakúpením ťahača (ak by sa totiž žalovaný 1/ neobrátil na žalobcu s tým, že chce ťahač, žalobca by toto zariadenie nikdy nekúpil) nie je v rozpore s dobrými mravmi, ak

sa leasingová spoločnosť snaží (napr. formou zmluvnej pokuty) právne ošetriť, aby sa jej vrátila celá obstarávacia cena predmetu leasingu.

Hoci zmluvná pokuta smerujúca k tomu, aby sa leasingovej spoločnosti vrátili všetky vynaložené prostriedky nie je v rozpore s dobrými mravmi a teda môže byť platná, v súdnej veci súd dospel k záveru, že dohoda o zmluvnej pokute je neplatná.

Z § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka totiž vyplýva, že zmluvná pokuta musí byť dojednaná vždy písomne. Absencia písomnej formy dohody o zmluvnej pokute má za následok neplatnosť takejto dohody. Pokiaľ je ale dohoda o zmluvnej pokute obsiahnutá v prílohe, aby bolo táto dohoda o zmluvnej pokute platná, musí byť podpísaná zmluvnými stranami. V danom prípade všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané zmluvnými stranami a dohoda o zmluvnej pokute v nich obsiahnutá je teda neplatná (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Cob/443/2015) a žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu v uplatnenej výške 26 792,60 €.

Horeuvedená dohoda o zmluvnej pokute je absolútne neplatná nielen pre porušenie § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ale aj z dôvodu, že táto dohoda je v rozpore s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Odsek 1 totiž vyžaduje, aby v dohode bola jednoznačne vyšpecifikovaná zmluvná povinnosť, pre prípad porušenia ktorej sa pokuta dojednáva. V danom prípade je však vznik povinnosti zaplatiť pokutu viazaná na prípad „predčasného zrušenia leasingovej zmluvy z dôvodov na strane nájomcu“. Vznik zmluvnej pokuty ale nie je možné viazať na zánik záväzku a v zmysle ustálenej súdnej praxe je takáto dohoda o zmluvnej pokute neplatná (viď napr. rozsudok NS ČR sp.zn. 23Cdo/2575/2010).

17. Pokiaľ sa žalobca domáhal sumy 279,33 € titulom poistného, KS v Trenčíne v odseku 54 odôvodnenia uznesenia sp.zn. 16Cob/118/17 vyslovil právny názor, že po zrušení zmluvy zanikli práva a povinnosti strán zo zmluvy.

To teda znamená, že pokiaľ VOP upravujú právo preúčtovať náklady z dôvodu predčasného ukončenia leasingu, toto právo žalobcu vyplývajúce zo zmluvy po zrušení zmluvy zaniklo.

V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 234 € (žalovaný v súvislosti s vozidlom ev.č. L.-XXXBD uhradil aj poistné 21 € a 3 x 71 € - č.l. 364, 370, 376, 383), súd žalobcovi túto sumu priznal titulom náhrady škody.

Pokiaľ žalobca žiadal titulom refundácie poistného sumu 279,33 €, súd dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na 45,33 € - úhrada poistného žalobcom v sume 45,33 € totiž preukázaná nebola.

18. Pokiaľ ide o znalečné, súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva ani VOP neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť na náhradu znalečného. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 119 € (viď č.l. 227), súd žalobcovi túto sumu priznal titulom náhrady škody.

Príčinná súvislosť medzi týmto znížením majetku navrhovateľa a medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ je nepochybná - ak by totiž žalovaný 1/ svoju povinnosť plnil, k vypovedaniu zmluvy by nedošlo a nebolo by ani potrebné speňažovať predmet leasingu a ani zisťovať jeho trhovú cenu.

19. Pokiaľ ide o parkovné, súd považuje za potrebné uviesť, že zmluva ani VOP neobsahujú žiadne také ustanovenie, ktoré by zakladalo povinnosť na náhradu parkovného. V konaní však bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil svoju právnu povinnosť platiť leasingové splátky. Pretože toto porušenie právnej povinnosti viedlo k tomu, že sa znížil majetok žalobcu o 16,78 €, 173,38 €, 167,79 €, 173,38 € a 11,19 € (č.l. 223, 230, 237, 240, 247), súd žalobcovi sumu 542,52 € priznal titulom náhrady škody.

Príčinná súvislosť medzi týmto znížením majetku žalobcu a medzi porušením povinnosti žalovaného 1/ je nepochybná - ak by totiž žalovaný 1/ svoju povinnosť plnil, k vypovedaniu zmluvy by nedošlo a nebolo by ani potrebné, aby žalobca platil prevádzkovateľovi parkoviska za to, že na parkovisku môže odstaviť ťahač.

20. Pretože žalovaný 1/ bol v omeškaní so zaplatením leasingových splátok, súd žalobcovi priznal aj vyčíslené úroky z omeškania v nepopretej sume 1 509,79 €. Od tejto sumy však súd odpočítal 850 €, ktorú sumu žalovaný 1/ žalobcovi už zaplatil.

21. Z horeuvedeného teda vyplýva, že žalobca by mal nárok na 12 729,44 € titulom leasingových splátok, na 234 € titulom poisťného, na 119 € titulom znalečného a na 542,52 € titulom a na 659,79 € titulom úrokov z omeškania, t.j. spolu 14 284,75 €.

Žalobca však v súvislosti so zmluvou č. 01719/07 žiadal iba 13 923,98 € (viď úvod bodu IV. žaloby) znížených o „...platby prijaté po datech provedení konečných vyúčtovaní...“ (viď záver bodu IV. žaloby) - t.j. 11 482,80 € (13 923,98 € mínus 850 € mínus 1 591,18 €) a v zmysle zásady „non ultra petitum“ potom súd mohol žalovaného zaviazat' iba na zaplatenie sumy 11 482,80 €.

To, že žalobca v konaní žiadal menej, ako by mu patrilo, je zjavne dôsledkom toho, že sa rozhodol nežiadať „nespotrebované“ úroky 639,88 € a tiež toho, že rekomercializáciou získal sumu o 2 207,40 € vyššiu, než vo výpovedi zmluvy žiadal titulom zmluvnej pokuty. Tento „preplatok“ v sume 2 847,28 € teda zjavne spôsobil, že žalobca sa domáhal nižšej sumy, než by mu patrila.

22. Pretože žalovaný 1/ je v omeškani z zaplatením sumy 11 482,80 €, súd ho zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške dojednanej vo všeobecných podmienkach. V tejto súvislosti sa žiada uviesť, že § 369 Obchodného zákonníka nevyžaduje písomnú formu dohody o výške úrokov z omeškania a teda ustanovenie článku 8.2 všeobecných podmienok je platné.

23. Žalobca mal vo veci plný úspech a súd um preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

24. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že na listine s leasingovou zmluvou je uvedený aj text „Preberáme týmto v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka celkové ručenie za záväzky nájomcu vyplývajúce z tejto zmluvy“, pričom pod týmto textom sú vlastnoručné podpisy žalovaných 2/, 3/, 4/.

Pokiaľ ide o ručenie spoločníkov a konateľov spoločností s ručením obmedzeným, z nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010 vyplýva, že:

- pokiaľ najvyšší súd dospel k záveru, že zmluva o pristúpení k dlhu uzavretá len jedným z manželov nie je právnym úkonom týkajúcim sa spoločných vecí a že teda aplikácia § 145 Občianskeho zákonníka na pristúpenie k dlhu je vylúčená (názory najvyššieho súdu sú citované v odseku 13 takýto názor odôvodnenia nálezu), tak takýto záver je podľa názoru ústavného súdu extrémne nespravodlivý a zasahujúci do práv garantovaných ústavou (viď odsek 16 odôvodnenia nálezu)

- ústavný súd v súvislosti so zmluvou o pristúpení k dlhu poukázal na to, že i keď táto dohoda zaväzuje len manžela, nesporne sa javí, že účinky tohto právneho úkonu sa môžu prejaviť aj vo sfére spoločných vecí manželov (odsek 18 odôvodnenia nálezu) a že teda pri interpretácii pojmu „spoločná vec manželov“ musia všeobecné súdy zohľadniť aj možné právne účinky úkonu vo sfére spoločných vecí (odsek 19 odôvodnenia nálezu). Podľa názoru ústavného súdu by sa dohoda o pristúpení k dlhu netýkala spoločných vecí iba vtedy, ak by manžel mal mimo BSM taký majetok, ktorý by postačoval na uspokojenie veriteľa (odsek 19 odôvodnenia nálezu). Podľa názoru ústavného súdu je v prípade, ak manžel nemá relevantný majetok mimo masy BSM potom potrebné, aby všeobecné súd skúmali, či ide alebo nejde o bežnú vec a či bol alebo nebol potrebný súhlas druhého manžela na takýto právny úkon a teda či je daný úkon relatívne neplatný (odsek 20 odôvodnenia nálezu).

- v odseku 21 odôvodnenia svojho nálezu ústavný súd dokonca uviedol, že pojmovým znakom spoločnosti s ručením obmedzeným je obmedzené ručenie spoločníka za jej záväzky a oddelenie záväzkov spoločníka a spoločnosti. Podnikateľské riziko teda zaťažuje spoločnosť a teda javí sa ako odporujúce dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti, pričom cieľom tohto konania je vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia pohľadávky z vecí patriacich do BSM, keďže ani spoločnosť, ani pristupujúci dlžník nie sú reálne schopní záväzok splniť a nemajú vo výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

O tom, že súdna prax rešpektuje názory vyjadrené v horeuvedenom náleze svedčí aj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 17Co/1322/2015, v ktorom súdnom konaní sa riešila otázka neplatnosti ručiteľského vyhlásenia so záverom, že odvolací súd nevidel dôvod odkloniť sa od právneho názoru vysloveného Ústavným súdom SR v citovanom rozhodnutí.

Vzhľadom na horeuvedený právny názor ústavného súdu (že odporuje dobrým mravom, keď spoločník bez súhlasu svojej manželky sa stane spoločným dlžníkom popri spoločnosti - t.j. že v takom prípade do úvahy prichádza absolútna neplatnosť právneho úkonu) je aj pre rozhodnutie v súdnej veci relevantné, či žalovaný 2/, 3/ a 4/ mali v čase podpísania ručiteľského vyhlásenia vo svojom výlučnom vlastníctve relevantný majetok postihnuteľný exekúciou.

Pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaní 2/, 3/ a 4/ v roku 2007 mali nejaký majetok vo svojom výlučnom vlastníctve (výsluch svedkýň W. a U. preukázal, že žalovaný 2/ a 3/ nemali žiadny majetok mimo BSM; vyjadrenie ODI a MsÚ Považská Bystrica zasa preukazuje, že žalovaný 4/ nemal v roku 2014 vôbec žiadny relevantný majetok, pričom žalovaný 4/ v roku 2014 býval u rodičov - ak však bol žalovaný

nemajetný v roku 2014, sotva bol majetný v roku 2007), je zrejmé, že v čase urobenia ručiteľského vyhlásenia sa predpokladalo, že ručiteľský záväzok by bol prípadne exekučne uspokojovaný predajom vecí patriacich do BSM. Urobenie ručiteľského záväzku za týchto okolností je však podľa názoru súdu právnym úkon, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a teda absolútne neplatný (viď aj nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010). Vzhľadom na túto absolútnu neplatnosť ručiteľského vyhlásenia súd žalobu vo vzťahu k žalovaným 2/, 3/ a 4/ zamietol.

Pokiaľ ide o uznesenie ústavného súdu č.k. I. ÚS 311/2016-16, z odôvodnenia tohto uznesenia nevyplýva, že by ústavný súd prehodnotil svoje názory vyslovené v náleze ÚS SR sp.zn. I. ÚS 26/2010. Treba si totiž uvedomiť, že v rozsudku sp.zn. 8Co/368/2015-157 (ktorý rozsudok bol napadnutý ústavnou sťažnosťou vedenou pod sp.zn. I. ÚS 31/2016) išlo o diametrálne odlišnú skutkovú situáciu. V konaní sp.zn. I. ÚS 31/2016 išlo totiž o riešenie otázky (ne)platnosti vyhlásenia o uznaní dlhu, ktorý dlh vznikol manželovi tým, že tento na seba nechal postúpiť pohľadávky voči tretej osobe, za čo sa zaviazal zaplatiť odplatu vo výške nominálnej hodnoty postúpených pohľadávok. Inak povedané - manžel v súdnej veci síce mal zaplatiť určitú sumu, ale tento zároveň nadobudol aktívum prevyšujúce sumu, ktorú mal zaplatiť. Manžel v súdnej veci teda mal platiť, ale zároveň malo byť platené aj jemu. Naproti tomu vo veci posudzovanej v konaní sp.zn. I. ÚS 26/2010 je ten zásadný rozdiel, že manžel urobil taký úkon, v dôsledku ktorého sa jeho majetok bezprostredne nezvýšil, pričom navyš hrozilo, že sa zníži nielen jeho majetok, ale aj majetok jeho manželky.

25. Žalovaní 2/, 3/ a 4/ mali vo veci plný úspech a súd im preto podľa § 255 ods. 1 C.s.p. priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Považská Bystrica v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak žalovaný nebude plniť povinnosť v rozhodnutí mu uloženú, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.